

ע"פ 8115/21 - אפרת דניאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8115/21

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: אפרת דניאל

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר-דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד מיום 28.10.2021 בת"פ 23642-03-17
שניתן על ידי כבוד השופטת ד' מרשק מרום

תאריך הישיבה: כ"ח בכסלו התשפ"ב (2.12.21)

בשם המבקשת: עו"ד יעקב קהן

בשם המשיבה: עו"ד יובל קדר

החלטה

1. זוהי בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המבקשת בבית המשפט המחוזי מרכז ביום 28.10.2021 (ת"פ 23642-03-17, השופטת ד' מרשק מרום).

2. ביום 12.3.2017 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד המבקשת שעניינו עבירות הקשורות בייבוא סמים מסוכנים לישראל. בתמצית, על-פי המתואר בכתב האישום, בראשית שנת 2017 המבקשת קשרה קשר עם שלושה נאשמים נוספים, ובהם בעלה, לייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין מבוליביה לישראל. על-פי הנטען, המבקשת סייעה לאחת הנאשמות הנוספות, ורד חן, שביצעה את פעולת הברחת הסמים, בסידורים שונים הקשורים לנסיעה לדרום אמריקה לצורך כך, לרבות בסידורים לצורך חידוש הדרכון של הנאשמת הנוספת, רכישת כרטיסי טיסה עבודה, רכישת מזוודה

מתאימה והסעתה לשדה התעופה. ניהול ההליך הפלילי נמשך מספר שנים, שבמהלכן המבקשת נעצרה תחילה מאחורי סורג וברית, בהמשך הועברה למעצר בפיקוח אלקטרוני, ולאחר מכן שוחררה לחלופת מעצר בתנאים מגבילים.

3. נגד הנאשמים האחרים הוגשו כתבי אישום נפרדים, ושלושתם הורשעו על-פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון. הנאשמת הנוספת הורשעה בעבירה של ייבוא סם מסוכן ונגזר עליה עונש של 50 חודשי מאסר בפועל. בעלה של המבקשת הורשע בעבירה של סיוע לייבוא סם, והושת עליו עונש של 29 חודשי מאסר בפועל (וכן הופעל עונש מאסר על תנאי, כך שסך הכל נגזר עליו לרצות עונש של 35 חודשי מאסר) וקנס. נאשם נוסף הורשע בעבירות של ייבוא סם מסוכן וקשירת קשר לביצוע פשע והוטל עליו עונש של 56 חודשי מאסר בפועל וקנס.
4. לעומתם, המבקשת בחרה לנהל את משפטה, וטענה לחפותה, וליתר דיוק לכך שלא הייתה מודעות להקשר שעמד ביסוד הפעולות שביצעה עם הנאשמת הנוספת, אשר על-פי הנתען הייתה מיוודת עמה ועם בעלה. בסופו של דבר, לאחר שמיעת הראיות, ביום 6.7.2021 המבקשת הורשעה בעבירות של ייבוא סם וקשירת קשר לביצוע פשע. ביום 28.10.2021 בית המשפט המחוזי גזר את דינה של המבקשת והשית עליה עונש מאסר בפועל בן 54 חודשים, ובנוסף על כך עונשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 20,000 שקלים. בית המשפט המחוזי קבע כי המבקשת תתייצב לריצוי עונשה ביום 12.12.2021.
5. ביום 25.11.2021 הגישה המבקשת לבית משפט זה הודעת ערעור אשר נסבה על ההרשעה וגזר הדין גם יחד. בד בבד עם הערעור המבקשת הגישה גם בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת עליה.
6. הדיון בבקשה התקיים בפני ביום 2.12.2021. בא-כוחה של המבקשת טען כי סיכויי הערעור להתקבל גבוהים, וכי מוצדק בנסיבותיה האישיות של המבקשת להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. אשר לסיכויי הערעור על הכרעת הדין, בא-כוח המבקשת לא כפר בעיקר העובדות המיוחסות לה בכתב האישום, אלא הבהיר כי טענת ההגנה המרכזית - אשר עומדת ביסודו של הערעור שהוגש - קשורה למצב הנפשי שהיה נכון לייחס לה. אשר לסיכויי הערעור על מידת העונש, נטען כי העונש שהוטל על המבקשת מחמיר עמה יתר על המידה, ואינו עולה בקנה אחד עם עקרון האחידות בענישה, בהתחשב בחלקו של כל אחד מהנאשמים האחרים בפרשה ובעונש שהוטל עליהם. אשר לנסיבותיה האישיות של המבקשת, הצביע בא-כוח המבקשת על כך שהיא נעדרת עבר פלילי, כמו גם על כך שמשפטה החל להתנהל עוד בשנת 2017 והסתיים רק בעת האחרונה, כאשר במשך מרבית התקופה המבקשת נמצאה בחלופת מעצר בתנאים מגבילים בלבד, והתייצבה לכל הדיונים בעניינה. עוד הוסיף בא-כוחה של המבקשת כי בימים אלה היא מתגוררת עם הוריה הקשישים, שמצבם הרפואי קשה, ומטפלת בהם לבדה.
7. לנוכח הנתונים האמורים, עמדת המבקשת היא שיש לאפשר לה לנהל את הליך הערעור מבלי שתחל לרצות את עונשה, בהתחשב באופיו של הערעור (המכוון גם כנגד ההרשעה), במאפייניה האישיים ובנסיבותיה המשפחתיות. אף שמשך עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקשת הוא ממושך יחסית, לשיטתה יתר התנאים בעניינה מצדיקים את קבלת הבקשה לעיכוב ביצוע.
8. מנגד, עמדת המדינה היא שנוכח העובדה שמדובר בהרשעה בעבירות חמורות ובעונש מאסר ארוך יחסית אין מקום להיעתר לבקשה. בא-כוחה של המדינה הדגיש כי בעבירות סמים ובמקרים שבהם מוטל על המערער עונש מאסר ממושך יחסית, ככלל לא מעכבים את ביצועו של העונש. בא-כוחה של המדינה הוסיף כי לנוכח העובדה שהערעור על

הכרעת הדין אינו נוגע לשאלות העובדתיות לגבי מעשיה של המבקשת, אלא תחום לפרשנות מעשיה ולמהימנותה, הרי שלבית המשפט המחוזי היה יתרון מובהק בהתרשמות מכך, ולפיכך, סיכויי הערעור נמוכים מאוד.

דין והכרעה

9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה שדין הבקשה להתקבל.

10. אכן, ככלל, אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע העונש, למעט בנסיבות מיוחדות. יחד עם זאת, במקרים מסוימים מוצדק לעכב את ביצוע העונש עד להכרעה בערעור, כדי לאפשר לנאשם למצות את זכות הערעור וכדי שלא לייתר את הדיון בו. בבואו להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע על בית המשפט לבחון את מכלול הנתונים, לרבות: חומרת העבירה ונסיבותיה, משך תקופת המאסר, סיכויי הערעור, קיומו של חשש מהימלטות מאימת הדין, עברו הפלילי של המבקש ונסיבותיו האישיות, קיומם של תנאים מגבילים שהושתו על המבקש בעת שהיה משוחרר והאם אלה הופרו לאורך ההליך ואופיו של הערעור (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000); ע"פ 838/16 משרהאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 וההפניות שם (14.2.2016); ע"פ 3377/21 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.5.2021)).

11. אף מבלי להידרש לשאלת סיכויי הערעור, עניינה של המבקשת במקרה שבפני אינו פשוט. מחד גיסא, צודק בא-כוחה של המדינה בטענתו לפיה חומרת העבירות שבהן הורשעה המבקשת, כמו גם משך המאסר שנגזר עליה, שוקלים כנגד קבלת הבקשה. מאידך גיסא, המבקשת נעדרת עבר פלילי, היא הצביעה על נסיבות אישיות לא פשוטות (לרבות הצורך לסעוד את הוריה הקשישים והחולים), היא לא הפרה תנאים מגבילים שהושתו עליה במסגרת ההליך והערעור מכון גם כלפי הכרעת הדין. בעיקרו של דבר, מצאתי כי במכלול הנסיבות האמורות, המשקל הסגולי של ה"תרכובת" שנוצרה, מצדיק את קבלת הבקשה.

12. סוף דבר: אני מורה על עיכוב ביצועו של המאסר בפועל שהושת על המבקשת, וזה יעוכב עד להכרעה בערעור. יתר רכיבי הענישה, ובהם הקנס שהוטל עליה, אינם מעוכבים.

ניתנה היום, א' בטבת התשפ"ב (5.12.2021).

ש ו פ ט ת